

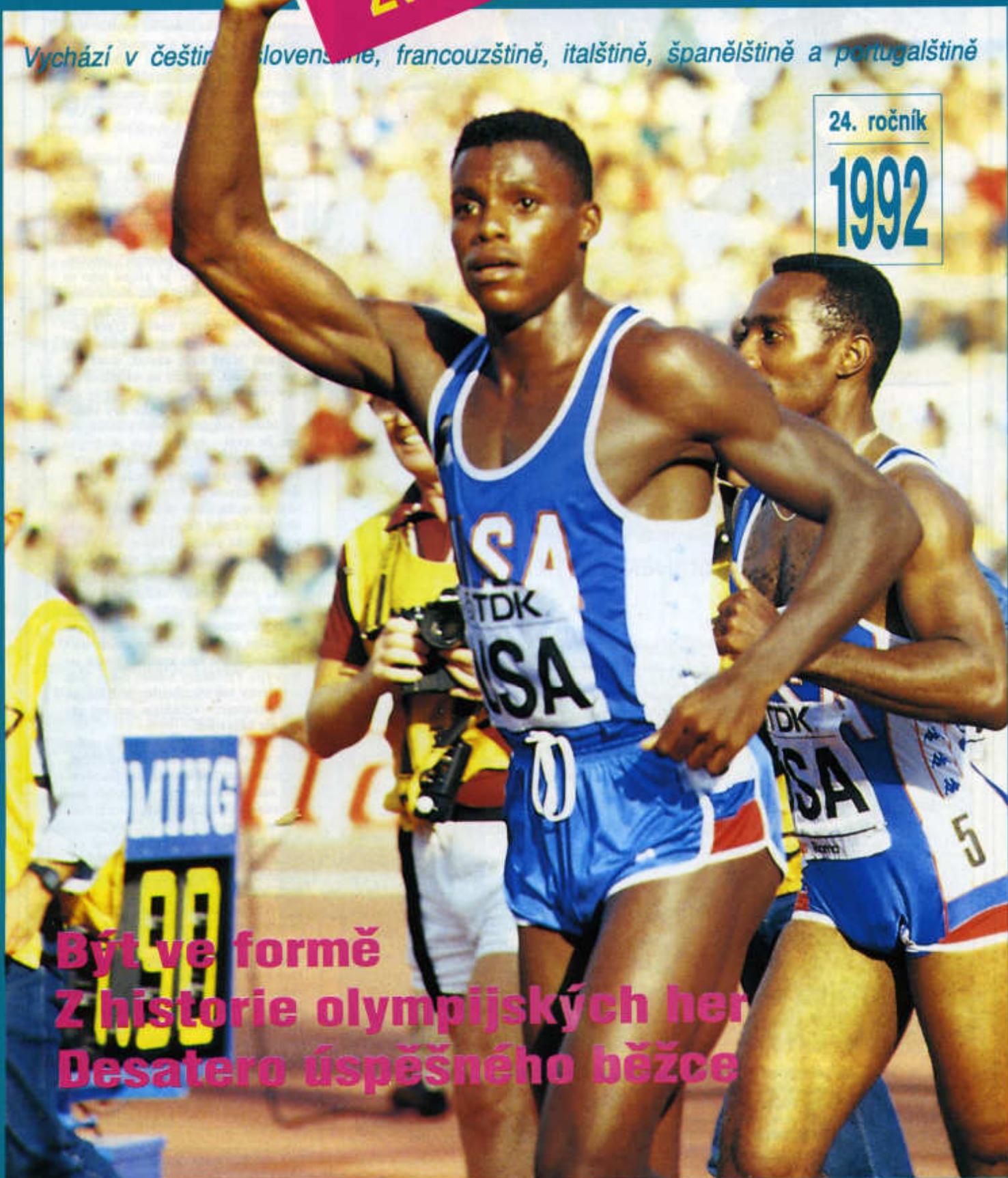
ZNAMENÍ DOBY

Zvláštní mezinárodní číslo

vydané při příležitosti olympijských her 1992

Vychází v čeština, slovenštině, francouzštině, italštině, španělštině a portugalštině

24. ročník
1992

**Být ve formě
Z historie olympijských her
Desatero úspěšného běžce**

Milí čtenáři

v letošním roce se sejdou v Barceloně významní sportovci celého světa, aby se zúčastnili své velké slavnosti – olympijských her. Budou tam i mnozí zástupci naší země a nejeden z nás bude napjatě sledovat jejich zápolení – ať proto, že je sportovní fandou či z toho důvodu, že je hrdý na svou vlast a výkony jejích reprezentantů.

Možná se divíte, že i křesťanský časopis se věnuje olympijským hrám a otázkám týkajícím se sportu. Vite však, že původní slavnosti v řecké Olympii byly v podstatě náboženské? Ale i dnes je jasné, že olympiáda neSouvisí jen s fyzickým tréninkem, ale především se silou vůle a cílem, který jsme si určili. A o zdůraznění tohoto pohledu nám jde.

Toto olympijské číslo je mimořádné hned z několika důvodů. Jednak je celobarevné, s netradičním počtem stran. Ale především je třeba říci, že představuje první společný pokus o mezinárodní číslo. I když jsme ho poněkud změnili a "početšíli", jeho téma, záměr a pojetí je stejně jako ve Španělsku, Francii, Itálii naboře v Portugalsku. Sportovec a křesťan mají řadu společných znaků. Život můžeme přirovit k běhu. Ten, kdo chce vítězně běžet svůj závod, musí mu vše podřídit, zaměřit se na cíl, dívat se vpřed...

Jaký mají olympijské hry vlastně hlubší smysl? Vždyť všichni víme, že sport – to jsou dnes především peníze a velký byznys. Přesto zůstávají olympijské hry symbolem opravdového zápolení, čestného boje, stávají se symbolem přátelství, míru, nových vztahů mezi jednotlivci i národy a také svátkem lidí dobré vůle. To vše nás napadá, když myslíme na olympijské hry. Vždyť olympijský znak, jehož kruhy znázorňují spolupráci všech národů a světadilu, nám připomíná, že všichni žijeme na jedné planetě, kam se nejen musíme vejít, ale kde musíme spolu také vyjít. Problémy tohoto světa jsou problémy nás všech a lze je řešit jen ve spolupráci. Neběžíme jen my sami, ale běží i jiní.

Jsou chvíle, kdy se člověk potřebuje dívat na jiné, aby si uvědomil, že také sám "běží". Když přemýšlíme nad poselstvím olympijských her, napadají nás otázky týkající se života a jeho smyslu. Chápeme, že všechno musí mít svůj cíl, metu, ke které vše spěje. I život člověka. Vždyť pro každý běh je důležitá otázka: Proč běží, jaký to má smysl?

A právě bible ukazuje život jako běh či závod, který má svůj cíl. Proto má bible pro člověka mimofádný význam. Je orientací, mapou, kompasem i povzbuzením. Nabízí řešení a rady, podle kterých lze doběhnout šťastně do cíle, ale ukazuje i na úskalí a problémy. Pro život člověka je velikou pomocí, a proto je důležité se s ní blíže seznámit. Nabízí řešení, na které se můžete spolehnout. Řešení, jak úspěšně doběhnout do cíle. Znáš ho?

Luděk Svřík

Obsah

1 BÝT VE FORMĚ

Zamyšlení nad úlohou, kterou má tělo v našem dnešním světě a biblický pohled na tuto problematiku.

3 Z HISTORIE OLYMPIJSKÝCH HER

Několik faktů z historie vzniku a vývoje starověkých olympijských her.

4 MARATÓN ŽIVOTA

O našem "běhu" života, jeho smyslu – symbolické srovnání mezi sportem a křesťanstvím.

7 INTERVIEW

Krátké interview s Michelem Platinim, Jonathanem Boyerem a Bernardem Lacombe.

8 DESATERO ÚSPĚŠNÉHO BĚŽCE

Deset dobrých zásad pro běh – nejen ten sportovní.

8 CO ŘÍKÁ BIBLE

ZNAMENÍ DOBY, křesťanský časopis pro každého. Mimořádné číslo.

Ved. redaktor ThMgr. Luděk Svřík, zástupce ved. redaktora ThMgr. Dušan Kučera, graf. úprava a techn. redakce Ing. Pavel Bárta, foto P. Masca, A. Tejel, J. C. Bacle, P. Bleeckx.

Vydává a objednávky příjemná ADVENT – vydavatelství a nakladatelství křesťanské literatury, Roztocká 5, Praha 6, tel. 325528, 325165. Tisknou Liberecké tiskárny, s. p. Vychází šestkrát do roku.

Olympijské hry nabízejí fascinující podívanou. Asi také patří mezi miliony diváků, kteří přihlížejí světové přehlídce fyzické formy. Vítězové dosahují hranic svých možností. Hranice, které máme i my, ale na své úrovni.

Mimořádnou formu těchto supermanů, hrdinů sily, rychlosti, vytrvalosti a obratnosti, srovnáváme se skromnou realitou vlastních možností. Se svou artrózou, břišní kýlou, s výrůstky na páteři a únavou...

Je těžké nevšimmat si šikovnosti nebo nemotornosti, nevnímat krásu nebo ošklivost. Naše kultura totiž zdůrazňuje vzhled jako jednu z nejvyšších hodnot.

A této ideální formy, z které máme téměř komplexy, je opravdu možno dosáhnout. Hláší to alespoň publicisté estetiky. Být Rambem, Kim Bassingerovou, Venuší nebo Adonisem je možné – jak si zákazník přeje. Stačí navštívit chrám krásy – prodejnu parfumerie – a dějí se zázraky. Stačí zaplatit. Hydratační krémy, tonizační mléko, krém proti vráskám, krabičky s dietním programem, lícidla, masážní prostředky, k dispozici je plastická

Být ve formě

chirurgie, tělocvičny, solária... Když toužíte vypadat mladší, přitažlivější a zdravější, nekla-

dou se vám hranice. Ať to stojí, co to stojí, je třeba překonat přírodu a čas, vyloučit prostě záludnou myšlenku, že stárneme, protože jsme smrtelní.

V naší kultuře vzhledu se zdokonalení vnější formy jeví jako řešení všech základních otázek, které náš duch nevyřešil tak, jak bychom si přáli. Když se člověk zbavuje etických hodnot, protože mu překážejí, a náboženských vysvětlení, protože se mu jeví problematická, zůstane mu pro identifikaci už jen to tělo.

Zatímco se tělo po staletí považovalo za nositele neřestí a vášní, za vězení duše, bylo dnes nejen rehabilitováno, ale je navíc povýšeno mezi

vrcholné hodnoty.

Poté co jsme tělo podceňovali jako nepřítele ducha, dnes ho obhajujeme.

S jakým výsledkem? Lidská bytost se redukuje na fyzické impulsy, upadla do pasti sebezbožňování a chce být obdivována okolím. A tak je spíše spoutaná než svobodná, více zneuctěná než posvěcená.

Na našem obrovském trhu vzhledu, v té strašné továrně iluzí a nutkání, kde se tělo stimuluje farmacii, upravuje chirurgií, modeluje

kulturistikou, líčí chemií a rozměrně vykořisťuje módou, na tomto trhu se tělo změnilo ve zboží. A to tak dalece, až se ptáme, zda základem celého marketingu nejsou právě kráslicí prostředky.

A přesto potřebujeme více než kdykoli jindy skutečně udržovat své tělo ve formě. Náš svět, kterému svrchovaně vládne technologie, trpí znečištěním a je vyděšen širokou škálou nemocí. Fyzické úsilí se přenáší z oblasti zaměstnání do oblasti volného času. Péče o zdraví a přirozenou rovnováhu může spočívat v tom, že přestaneme kouřit, vzdáme se alkoholu i drog, budeme se snažit mít dostatek pohybu a budeme zdravěji jíst. I když se to může zdát beznadějně a zbytečné, je to přesto opravdu lidské a zachraňující, a to jak pro jedince, tak pro společnost. Tělo, ten křehký a zázračný mechanismus, za který jsme zodpovědní, je především chrámem svatého Ducha (1 Kor 6,19) a být fyzicky "ve formě" je pro nás vlastní úkolem.

Snažíme-li se tedy být ve formě a jde nám přitom o více než o osobní uspokojení nebo o maximální výkon, pak dostává naše

snaha duchovní rozměr. Toužíme po lepší kvalitě života, kvůli sobě i kvůli jiným. Nejde už jen o to být rychlejší, silnější nebo krásnější než ostatní, ale zdravější, vyrovnanější a užitečnější. Jsme-li takto motivováni, pak jsme opravdu na cestě k harmonickému rozvoji tělesných, duchovních a duševních schopností.

Bible odvozuje hodnotu našeho těla od jeho božského původu. Lidské tělo vedené duchem má nesmírnou hodnotu, protože je povoláno k vrcholné přednosti oslavit Stvořitele v tomto životě a být oslaveno v životě novém. Proto se v rozvoji fyzickém i duchovním jedná o totéž: o trpělivost, vytrvalost, sebeovládání, radost, solidaritu, soustředění, odvahu v nebezpečí, silu překonávat překážky, o smysl pro spravedlnost.

I když je lidské tělo nesmírně křehké, je přesto nositelem Božího plánu. To nejvznešenější v lidské bytosti tedy nespočívá tolík v síle a vzhledu, ale v naší odpovědnosti jako stvoření vůči Stvořiteli, v úctě k jiným a v použití daru svobody. □

Dr. Roberto Badenas

Z historie OH

Obyvatelé řecké provincie Elea na Peloponésu se ve starověku každé čtyři roky shromažďovali v malém městečku Olvpii, aby vzdali hold bohu Diovi. Účel jejich setkání byl tedy náboženský. Teprve později se staly součástí náboženských obřadů také sportovní hry. Zpočátku tvořil jejich program jen jednoduchý běh na délku stadionu. Vítěz dal své jméno čtyřem následujícím rokům a toto období se nazývalo olympiadou. Již několik měsíců před zahájením slavnosti navštěvovali vyslanci z Olympie každé město, aby zajistili všeobecné příměří mezi řeckými kmeny a obcemi. Vypráví se dokonce, že král Filip Makedonský musel jednou zaplatit po-

kutu, neboť jeho vojáci okradli jednoho aténského občana při jeho cestě na olympijské hry. Nicméně je zajímavé, že původně náboženský svátek se postupem času stal svátkem sportovním a, jak to nакonec nejlépe vidíme dnes, obsahuje zároveň prvky zábavné i obchodní. Recký dramatik Menandros charakterizoval olympijské hry dokonce témito pěti slovy: "Dav, trh, akrobati, zábava, šejdíř".

Z historie dále víme, že každý atlet musel být Řek, narozený ze svobodných rodičů. Byl vyslan svým městem po přísném výběru a tvrdém desetiměsíčním tréninku. Všichni sportovci se museli zavázat k dodržování všech

pravidel. Když bylo vše připraveno, byli atleti uvedeni na stadion. Hlasatel veřejně vyhlásil jejich jména a název města, odkud pocházejí. V hledišti sedělo kolem 40 000 nadšených diváků. Sportovní disciplíny se rozrůstaly. V 6. století, před zničením olympijského střediska zemětřesením, jich bylo třináct. Většinu z nich známe dodnes – běh, hod koulí, box, šerm atd.

Poslední večer, po dnech bojů a únavy, sklizeli vítězové zasloužené ovace. Každému z nich byla na hlavu nasazena koruna z olivové ratolesti. Nebyla to však ledajaká ratolest, ale přímo z olivovníku zasazeného prý samotným Diem. Večer vrcholil vel-

kolepou hostinou. Každý šťastný vítěz byl oblečený do purpuru a na voze ho tálili čtyři bělouši. Do svého města se vracel zvláštní branou v hradbách, která sloužila jen tomuto účelu. Byl osvobozen od veškerých daní a poplatků a všude měl své čestné místo. Jeho vítězství bylo opěvováno a zvěčněno sochou. Naše současné medaile mají koneckonců podobné poslání.

V 1. století po Kristu za doby apoštola Pavla pořádalo své vlastní hry každé řecké město. Obrovské davy lidí přitahovaly hlavně čtyři z nich. Samozřejmě, že především to byly olympijské hry. Potom to byly hry pythické, konané každé čtyři roky v Apollónově svatyni v Delfách. K nim se řadí isthmické hry, které se organizovaly každé dva roky na počest boha Posseidona. Čtvrté hry se jmenovaly nemejské a pořádaly se v Nemeji na Héraklovu počest rovněž každé dva roky.

Ať už to jsou hry olympijské nebo jiné, mají jedno společné: závodníci se snaží vyhrát a získat cenu. Veškeré jejich úsilí a nasazení, které je spojeno s tréninkem i samotným závodem, lze pochopit jen tehdy, když víme, proč se pro závod rozhodli.

Určitý cíl života, smysl svého úsilí, by však měl znát každý, i když není právě vrcholovým sportovcem. Odpověď na otázku: Co je takovým hodnotným cílem a náplní života, které bychom ve svém životě vše podřídili? však není už tak jednoduchá jako v případě olympijských her. □

Dr. John Groz

Maratón je jedním z nejnáročnějších závodů. Tato sportovní disciplína byla poprvé zařazena na olympijské hry v roce 1896. Maratón se běží na počest jednoho posla, který uběhl 42,2 km z osady Marathón v Atice do Atén, aby co nejrychleji vyřídil zprávu o vítězství Atéňanů nad perskou přesilou. Dodnes se maratonskému běhu účastní jen ti nejvytrvalejší, protože ani každý sportovec nedokáže uběhnout tak dlouhou trať, natož ti, kteří běh netrénují. I ten vojenský posel, když doběhl do Atén a vyřídil svou zprávu, se zhroutil a zemřel.

Maratón, to není procházka parkem. Pokud

dnes maratónští běžci doběhnou do cíle, musí na to vynaložit všechny své síly, překonávat sami sebe. Na trati prožívají různé krize, musí mobilizovat všechny fyzické i duševní síly. Ale nevzdávají se, protože nakonec přichází ten vytoužený okamžik: cíl, vítězství, stupně vítězů, medaile, pocty, sláva.

Kdo z nás hlavně v mládí nezatoužil po kariére sporthovní hvězdy – být slavným rekordmanem nebo olympijským vítězem? Jména jako Zátopek, Čáslavská, Kratochvílová a další byla a jsou vzorem nejednomu člověku. Podobný úspěch a sláva je výsadou jen těch nejlepších. O sportovcích všeobecně víme, že na olympiádu se zacíleně připravují už skoro rok předem. Podřizují se přísně disciplíně pod vedením zkušených trenérů. Před očima mají cíl, kterému podřizují vlastně celý svůj způsob života. Chtějí vyhrát, být první, a proto se učí sebeovládání, drží přísné diety, nepijí alkohol, nekouří, snaží se o dobrý psychický stav atd.

Položme si však otázku, co děláme pro výhru ve svém osobním životě? Jestliže naděje stát na stupni vítězů je tak důležitá pro sportovce, kteří pro dosažení svého cíle obětují všechny své síly, o co více by se měl snažit každý člověk o vítězství ve svém vlastním životě? Jen považme, kolik smutných a tragických život-

ních příběhů denčí slyšíme! Neměli bychom se tedy ptát, zda máme před sebou cíl, o který stojí usilovat? Víme, proč žijeme,

v běhu. Vykladači bible se domnívají, že apoštol určitě znal isthmické hry, jež se v Korintu pořádaly. Abychom pochopili hlub-

Maratón

podle čeho se máme řídit, co je podstatné a co nejdůležitější? Nechceme snad také vyhrát běh svého života?

Je pozoruhodné, že když bible mluví o smyslu života, používá obraz právě ze světa sportu. Jeho autorem je apoštol Pavel, který ve svém dopisu křesťanům v Korintu přirovnává život člověka k závodu

ší duchovní souvislosti našeho "životního běhu", používá právě aktuální sportovní události:

"Nevíte snad, že ti, kteří běží na závodní dráze, běží sice všichni, ale jen jeden dostane cenu? Běžte tak, abyste ji získali! Každý závodník se podrobuje všeestranné kázni. Oni to podstupují pro pomíjitelný věnec, my však pro vě-

nec nepomíjitelný." (I Kor 9, 24-25)

Z jeho citátu vyplývá, že by nám mělo jít nejen o dočasné odměny, ale

co však vlastně každý nějakým způsobem usiluje. Křesťanská naděje nám říká, že tato obrovská odměna je možná díky Ježíši

světa ve fotbalu. Mnoho lidí této zprávě uvěřilo, a tím dostal jejich život zcela nový smysl, hodnotu i cíl. Apoštolové nás vybízejí v Božím jménu, aby chomu tuto životní náplň přijali a nenechali si ujít věčnou slávu. Povzbuzují dokonce i ty, kteří se už rozhodli pro Krista a přijali jeho vítězství: "Přijdu brzy; drž se toho, co máš, aby tě nikdo nepřipravil o vavřín vítěze." (Zj 3,11)

Podstatnou překážkou v tomto "běhu" je lidský hřích. Není to pouze nějaký nedobrý čin, ale naše celá přirozenost – způsob myšlení, reagování... Se svými zlými sklony máme s Boží pomocí zápasit. To není o nic lehčí zápas než zápas vrcholového sportovce o medaili. I v boji se zlem potřebujeme vytrvalost. Právě v tomto boji si potřebujeme stále uvědomovat, proč nám v životě o něco jde, zda nám jde vždy o to správné a jaký je náš poslední cíl. Takový zápas je ještě těžší než maratónský běh – je delší (trvá celý život) a také překážky jsou mnohem náročnější (vedle pokušení lenosti je tu pokušení pýchy, závisti, pokrytectví, lži, krádeže atd.). O to větší jsou i naše životní pády, při nichž netrpí jen naše kolena nebo lokty, ale často žena, děti, přátelé nebo celá společnost i s přírodou.

V úsilí o lepší svět a hlavně lepšího člověka přichází velmi brzy únava. I ty největší naděnce pro

reformu společnosti nebo církve nacházíme často ve stavu zklamání a resignace. Problém je v tom, že proti našim snahám se staví nepřítel zvenčí i zevnitř. Usilujeme o obnovu města, státní správy, zahraniční politiky, zdravotnictví, školství i daňového systému, a mezikromě se vynořují obrovské překážky v podobě nacionálnismu, touze po moci, hrabivosti, závisti a hašterivosti.

Podstatou všech těchto problémů je hřích. Bible ho vysvětluje jako přestoupení Boží vůle a jeho zákonů, které nám zjevil. Denně je přestupujeme – nevědomě, ale žel i vědomě, přímo promyšleně, systematicky a schválne. Vždy je to smutné, když něco zanedbáme, způsobíme škodu nebo někomu ublížíme, ale přesto je možné si svou chybu uvědomit, vyznat ji Bohu, prosit ho o odpusťení, omluvit se případně i dotyčnému člověku a zomylu se poučit a nevracet se k němu. Apoštol Jan napsal: "Říkáme-li, že jsme bez hříchu, klameme sami sebe a pravda v nás není. Jestliže doznaváme své hříchy, on je tak věrný a spravedlivý, že nám hříchy odpouští a očišťuje nás od každé nepravosti." (1 Jan 1, 8-9) Podobnou radu čteme o kus dál: "Toto vám píšu, abyste nehřesili. Avšak zhřeší-li kdo, máme u Otce přímluvce, Ježíše Krista spravedlivého. On je smírnou obětí

života

především o "nepomíjitelný věnec". Jak to ale apoštol myslí? Jeho život měl jasný cíl. Toužil po odměně, kterou je věčný život ve spravedlnosti a pokoji. O takové odměně mluví bible jako o "Božím království". To je jednak ideální prostředí, ale i stav jeho obyvatel, něco, o čem lidstvo od pádu do hříchu zatím jen snilo, o

Kristu, který ji zajistil svou spravedlností a obětí pro každého, kdo jí nepohrdne. V bibli čteme, že "Bůh tak miloval svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný." (Jan 3,16)

To je verš, který jsme mohli vidět v hledišti na roztaženém transparentu na několika mistrovstvích

za naše hříchy, a ne jenom za naše, ale za hříchy celého světa. Podle toho víme, že jsme ho poznali, jestliže zachováváme jeho přikázání. Kdo říká: poznal jsem ho, a jeho přikázání nezachovává, je lhář a není v něm pravdy. Kdo však zachovává jeho slovo, vpravdě v něm láiska Boží dosáhla svého cíle. Podle toho poznáváme, že v něm jsme. Kdo říká, že v něm zůstává, musí žít tak, jak žil on." (1 Jan 2, 1-6)

Takto rozumí bible poslání člověka. Přitom samozřejmě musíme myslet na to, že biblická autorita spočívá na zjevení samotného Boha – Stvořitele a Pána vesmíru. Když biblickí pisatelé píší o hříšném stavu lidí, mají na mysli stav člověka jako takového. Řeč o hříchu a potřebě odpuštění není prvkem nějaké jejich poezie. Oni hovoří o skutečnosti, o pravdě, která platí všude a pro všechny. Platí i tehdy, když tomu nevěříme nebo se tím nechceme zabývat. Každý člověk se rozhoduje, zda "poběží" k pravému cíli – životu, nebo jen k náhražkám, které ani v tom nejlepším případě nejsou zdaleka rovnocenné.

To, zda náš život bude mít smysl a dospěje k vítězství, závisí na tom, jakého jsme si zvolili vůdce. Od koho jsme přijali vytýčený cíl, smysl, hodnoty? Je mnoho vůdců a "trenérů" pro nejrůznější oblasti společnosti. Pokud však hovoříme o smyslu

lidského života, pak takovým Vůdcem je jen jeden – Bůh, Ježíš Kristus. Apoštol Pavel o tom napsal: "...odhod'me vsec-

ku přítěž i hřich, který se nás tak snadno přichytí, a vytrvejme v běhu, jak je nám uloženo, s pohledem upřeným na Ježíše, který vede naši víru od počátku až do cíle." (Žid 12,1-2)

Současná situace světa je všeobecně pokládána za tak vážnou, že snad všichni si přejeme, aby zde byl nějaký vůdce, který by měl reálnou vizu, koncepci, jak vyvést lidskou společnost z krizí, do kterých upadává stále hlouběji. Myslíme-li zno-

vu na sport, vkládáme určité naděje do trenérů, protože oni mohou pozvednout své oddíly. Podobné řešení ovšem očekáváme od ekologů, aby pomohli vyřešit odumírání živé přírody. Jinou pomoc čekáme od lékařů, pedagogů, sociologů, politiků, dnes znova i od duchovních. Jenže současné ohrožení životních hodnot života samotného je už globální, a globální ohrožení není schopen vyřešit nikdo jiný než sám Bůh. A on řešení připravil. Nabídl nejen své rady, které zjevil v bibli, ale dal také sám sebe. Nabídka se týká celé naší země, ale speciálně je určena pro každého z nás. Záleží jen na nás.

Všichni jsme už "vyběhli". Pokud žijeme bez poznání Boha, bez přijetí jeho odpuštění, bez naděje, že "běžíme" správným směrem, pak žijeme bez naděje na věčnou odměnu. Všechno naše současné snažení má jen chvilkový význam. Bez Boha si ce s námahou "závodíme", ale nemůžeme mít jistotu, že všechno to úsilí stálo za to.

Úplně jiný tón zní z Pavlových úst. On věděl, že nežil nadarmo. Když končil svou životní pouť, napsal: "Dobrý boj jsem bojoval, běh jsem dokončil, víru zachoval. Nyní je pro mne připraven vavřín spravedlnosti, který mi dá v onen den Pán, ten spravedlivý soudce." Tuto jistotu však nechce připisovat jen sobě. Proto dále

čteme: "A nejen mně, nýbrž všem, kdo s láskou vyhlížejí jeho příchod." (2 Tim 4, 7-8)

Chtěli bychom mít všichni tuto jistotu? Existuje snad smysluplnější hodnota života? Většina z nás pravděpodobně není na smrtelné posteli nebo blízko trestu smrti jako apoštol pro svou víru. Proto uzavřeme jeho citátem z let, kdy ještě aktivně pracoval a žil: "Nemyslím, že bych již byl u cíle anebo již dosáhl dokonalosti; běžím však, abych se jí zmocnil, tak jako mne se zmocnil Kristus Ježíš. Bratří, já nemám za to, že jsem již u cíle; jen to mohu říci: zapomínaje na to, co je za mnou, upřen k tomu, co je přede mnou, běžím k cíli, abych získal nebeskou cenu, již je Boží povolání v Kristu Ježíši." (Fil 3,12-13)

Sportovci nám jsou velkým příkladem psychické a fyzické houževnatosti a výtrvalosti. Apoštol Pavel nám je příkladem výtrvalosti a pevnosti duchovní. Pro smysluplný a šťastný život potřebujeme oba tyto příklady. □

Dušan Kučera

Fotbalistu **Michela Platiniho** není třeba nikomu představovat. V únoru 1987 založil nadaci pro pomoc mladým narkomanům. Protože jsme se chtěli o nadaci dovedět více, položili jsme mu několik otázek.

- Co vás před pěti lety vedlo k založení nadace pro mladé toxikomány?

Odpověď na tuto otázkou je v hesle nadace: "Vracím životu, co mi dal." Vycházím z principu, že je třeba dát šanci těm, kteří byli životem nějak vyděděni. Jsem vinný k problému toxikománie, protože jsem byl svědkem vyznání mnohých takto postižených lidí.

- Jakými prostředky pomáhá nadace těmto mladým lidem?

Na rozdíl od mnohých jiných společností nehdám pro ně především finanční pomoc, ale zaměstnání. V žádném případě neděláme veřejné sbírky. Proto bylo třeba vytvořit zvláštní schéma práce s velmi nízkým rozpočtem. Kandidáty nejdříve posíláme do nemocnice, kde posuzují jejich schopnost pracovat jak po fyzické tak i duševní stránce. Nechtěli jsme k tomu přibírat skupiny psychologů nebo sociálních pracovníků, protože jejich práce by byla nákladná. Dáváme přednost stávajícím možnostem.

- Můžete zhodnotit svou činnost po pěti letech trvání nadace? Kolika mladým lidem jste pomohli?

Nadace má speciální cíl, a tím je pracovní za-

řazení bývalých toxikomanů, kteří mívali za sebou často velmi těžkou minulost. Našim prvním výsledkem je jistota, že

bývalý toxikoman se může dostat ze své závislosti úplně, když se opět zařadí do normálního pracovního procesu. Pro tyto lidi

nacházíme ročně průměrně padesát míst. Nerad uvádím čísla, protože každý příběh je osobní, každé vítězství jedinečné. □

Profesionální cyklista **Jonathan Boyer** je prvním Američanem, který absolvoval Tour de France. Je známý jako sportovec, který má vždy ve svých zavazadlech bibli. O své víře v Boha nám řekl:

"Mám často možnost mluvit s ostatními kolegy – sportovci o své víře. Někteří z nich se mi trochu posmívají. Jiní mi kladou otázky a poslouchají mé odpovědi. Velmi málo sportovců je věřících. Mojí nadějí je Kristův druhý příchod, stále na něj myslím. Mám za to, že o něm málo uvažujeme a nepřipravujeme se dostatečně. Pro mne je to ta největší naděje. Vidět Krista znova je radostnou perspektivou, která mne motivuje k pokračování navzdory všem těm, kteří zde na zemi žijí bez naděje a omezují se jen na uspokojování svých potřeb. Naděje Kristova návratu dává smysl mému životu." □

Bernard Lacombe se zúčastnil mistrovství světa ve fotbalu v Argentině roku 1978 a ve Španělsku roku 1982. Je nejlepším střelcem v dějinách francouzské ligy, protože na svém kontě má 250 gólů. O svém životě křesťana nám vyprávěl:

"Pro mne neexistuje na jedné straně profesionální život, sport, hra, a na druhé straně Bůh. Ne, chci, aby můj život byl ovocem jednoty všech jeho součástí. Mám velkou radost z toho, co dělám. Mám nádhernou rodinu, žije ve šťastném manželství. Můj život věřícího člověka mi přináší rovnováhu. To vše je vzájemně propojeno. Život nelze omezovat nebo rozdělovat. Objektivně si myslím, že náš svět 'hnije'. Ale Bůh má prostředky k vyléčení této 'rakoviny', vyžaduje to však i účast člověka." □

Desatero úspěšného běžce

1. Respektuj daná pravidla. Jedině tak bude mít tvůj běh smysl a bude akceptovatelný a srozumitelný i pro tvé okolí. Nevyžaduj pro sebe různé výjimky. Pravidla neplatí jen pro druhé, ale také pro tebe.
2. Pouč se z chyb svých předchůdců a neopakuj je.
3. Na běh se připravuj důsledně, nezanedbávej každodenní teoretický a praktický trénink.
4. Dbej na zdravou životosprávu, posiluj své tělo, aby tě v rozhodující chvíli nezklamalo, ale naopak podpořilo.
5. Věnuj všechn svůj možný čas připravě na běh, ale nezapomeň, že jsi zodpovědný i za svou rodinu a své nejbližší.
6. Nemusíš se stydět, že toužíš po vítězství. Naopak – přesvědčuj i druhé, že stojí za to běžet do cíle.
7. Běž s nadhledem, kontroluj se, vyhýbej se hysterickým pohybům a zbytečnému křiku. Zdůrazňovalo by to totiž jen tvůj nedostatek sebeovládání a stálo by tě to cenné sekundy, které ti pak v cíli mohou chybět.
8. Při běhu se chovej fair-play. Ke svým spolužáčkům přistupuj ohleduplně, pomož jim a podpoř je v případě, že to potřebují.
9. Cílem běžce je doběhnout první. Když se ti to však nedáří aniž v běhu klopýtneš, nezoufej, vzchop se a snaž se doběhnout do cíle.
10. Nikdy nezapomeň na svého Tvořitele a oslavuj ho svým během. Stále si uvědomuj, že tvé doběhnutí do cíle je především zásluhou toho, který ti dal život a obdaril tě schopností běžet.

Co

čteme v bibli

o Bohu:

"To, co lze o Bohu poznat, je lidem přístupné, Bůh jim to přece odhalil. Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle..." (Rím 1,19.20)

"Bůh je láska." (1 Jan 4,16)

"Králi věků, nepomíjejícímu, neviditelnému, jedinému Bohu bud' čest a sláva na věku věků." (1 Tim 1,17)

o Ježíši Kristu:

"Kristus Ježíš přišel na svět, aby zachránil hříšníky." (1 Tim 1,15)

"Je mi dána veskerá moc na nebi i na zemi... jsem s vámi po všecky dny až do skonání tohoto věku." (Mat 28,18.20)

"Já jsem ta cesta, pravda i život." (Jan 14,6)

o návratu Ježíše

Krista na zem:

"Vaše srdce ať se nechvěje úzkostí! Věřte

v Boha, věřte i ve mne. V domě mého Otce je mnoho přibýtků; kdyby tomu tak nebylo, řekl bych vám to. Jdu, abych vám připravil místo. A odejdu-li, abych vám připravil místo, opět přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli, kde jsem já." (Jan 14,1-3)

"Nebo jako blesk ozáří oblohu od východu až na západ, takový bude příchod Syna člověka." (Mat 24,27)

o smrti:

"Živí totiž vědí, že zemřou, ale mrtví nevědí zhola nic... a nikdy se již nebudou podílet na ničem, co se pod sluncem děje." (Kaz 9,5.6)

o věčném životě:

"Já jsem vzkříšení a život. Kdo věří ve mne, i kdyby umřel, bude žít." (Jan 11,25)

"Kdo uvěří a přijme křest, bude spasen; kdo však neuvěří, bude odsouzen." (Mar 16,16)

o člověku:

"Bůh stvořil člověka, aby byl jeho obrazem,

stvořil ho, aby byl obrazem Božím, muže a ženu je stvořil. A Bůh jim požehnal..." (1 Moj 1,27-28)

o manželství:

"V poddanosti Kristu se podřízujte jedni druhým: ženy svým mužům jako Pánu, protože muž je hlavou ženy, jako Kristus je hlavou církve... Muži, milujte své ženy, jako si Kristus zamiloval církev a sám se za ni obětoval..." (Ef 5,21.25.26)

o vztahu mezi rodiči a dětmi:

"Děti, poslouchejte své rodiče, protože to je spravedlivé před Bohem. 'Cti otce svého i matku svou' je přece jediné přikázání, které má zaslisení: 'aby se ti dobré vedlo a abys byl dlouho živ na zemi.' (Ef 6,1-4)

o lásce:

"Láska je trpělivá, laskavá, nezávidí, láska se nevychloubá a není domýšlivá. Láska nejedná nečestně, nehledá svůj prospěch, nedá se vydráž-

dit, nepočítá křivdy. Nemá radost ze špatnosti, ale vždycky se raduje z pravdy. Ať se děje cokoliv, láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá." (1 Kor 13,4-7)

o smyslu života:

"Hledejte především Boží království a spravedlnost, a všechno ostatní vám bude přidáno." (Mat 6,33)

"Já jsem přišel, aby lidé měli život a měli ho v hojnosti." (Jan 10,10)

"Svět pomíjí i jeho chameťost; kdo však činí vůli Boží, zůstává na věky." (1 Jan 2,17)

o pravém křesťanství:

"Ne každý, kdo mi říká 'Pane, Pane', vejde do království nebeského; ale ten, kdo činí vůli mého Otce v nebesích." (Mat 7,21)

"Podle toho všichni poznají, že jste moji učedníci, budete-li mít lásku jedni k druhým." (Jan 13,35) □

Máte zájem o hlubší studium bible?

Pořádáme kursy studia bible v mnoha městech naší vlasti.

Kontaktní adresy, na kterých se můžete přihlásit:

Kresťanské vzdělávací a informační středisko

Londýnská 30

Kopaniny 13

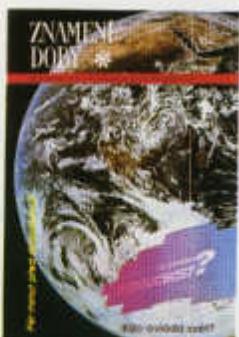
120 00 Praha 2 - Vinohrady

709 00 Ostrava - Mar. Hory

tel. 02 / 255 87 45, 25 78 63

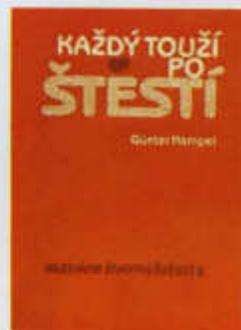
tel. 069 / 535 04, 551 31.

Vydavatelství ADVENT nabízí:

Znamení doby

Křesťanský časopis pro každého. Přináší biblické pohledy na dění v současném světě. Na stránkách časopisu najdete články z oblasti teologie, psychologie, zdravovědy, výchovy a církevních dějin. 16 stran, vychází šestkrát ročně v české i slovenské verzi, cena Kčs 6,-, celoroční předplatné 36,- + expediční náklady 18,-.

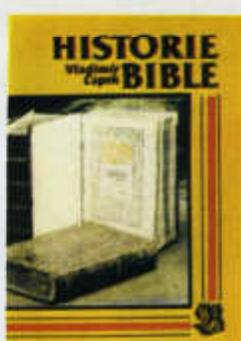
Každý touží po štěstí

(G. Hampel)
Ilustrovaná knížka o vztazích mezi chlapci a dívkami, o lásce a tajemství šťastného manželství, o biblickém pohledu na sexualitu. 96 stran, brožované vydání, cena Kčs 22,-.

Zítra znova a jinak

(N. Van Peltová)
Praktické rady šťastně provdané ženy o známosti, manželství a rodičovství. Hodí se zvláště pro dnešní společnost v době vysoké rozvodovosti. 112 stran, brožované vydání, cena Kčs 24,-.

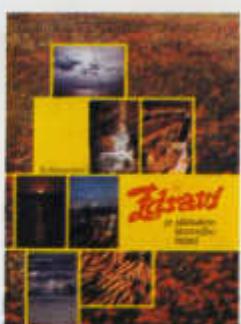
Historie bible

(V. Čapek)
Knika (již ve třetím vydání) čitavě popisuje vznik bible, způsob jejího zachování, její překlady. Autor sleduje vliv bible na život národů i jedince v minulosti i současnosti. 128 stran, cena Kčs 39,-.

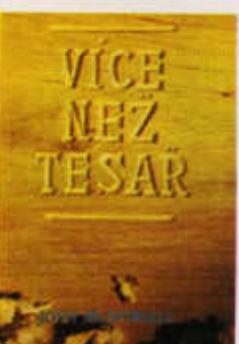
Křesťanská péče o nemocné

(Doc. PhDr. J. Křivohlavý, CSc.)
Jak jednat s těžce nemocným nebo dokonce s umírajícím? Praktické rady, které mohou být užitečné skutečně pro každého. 128 stran, brožované vydání, cena Kčs 34,-.

Zdraví je základem životního štěstí

(MUDr. E. Schneider)
Autor uvádí základy přírodní léčby, jako je význam zdravé stravy, pohybu, léčivých bylin, léčivých koupelí a jak se chránit před nemocemi. 80 stran, brožované vydání, cena Kčs 22,-.

Vice než tesař

(J. McDowell)
Kniha, která v anglickém originálu vyšla ve více než milionovém nákladu, přízařivým způsobem přiblížuje postavu Ježíše Krista. Autor se obrací k moderním, především mladým lidem. 128 stran, brožované vydání, cena Kčs 18,-.

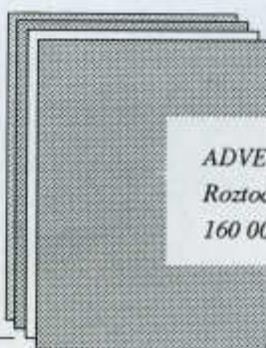
Jaro, léto, podzim, zima

(V. Gajdošková)
Sbírka dětských básní o záracích v přírode. Knihu provázejí krásné barevné ilustrace Jana Bárty. 48 stran, brožované vydání, cena Kčs 23,-.

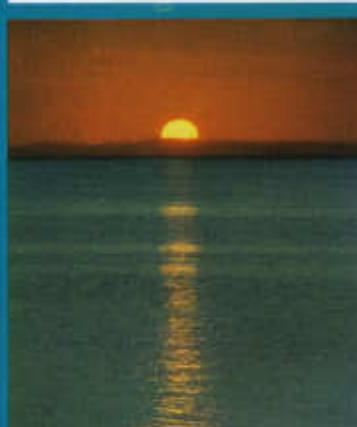
Cesta ke Kristu

(E. G. Whiteová)
Kniha, která poutavým způsobem hovoří o Boží lásce k člověku i o praktickém křesťanském životě. Je zvlášť vhodná pro ty, kteří chtějí hlouběji pochopit principy a podstatu vztahu Boha k člověku i vztahu křesťana k Bohu. 96 stran, brožované vydání, cena Kčs 23,-.

Nabízené knihy si můžete objednat na adrese:

ADVENT,
Roztocká 5,
160 00 PRAHA 6 – Sedlec

**"Pojdte ke mně všichni,
kteří se namáháte;
ja vám dám odpočinout."**

Ježíš Kristus
(Mat 11, 28)

